

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਿਲੀ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਕਿਸੀ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਸਵੱਛ ਬਣ ਬਾਪ ਨਾਲ ਲੱਗ ਸੱਕੇ, ਉਸਦੀ ਯੁਕਤੀ ਕਿਹੜੀ ਰਚੀ ਹੋਈ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** 7 ਦਿਨ ਦੀ ਭੱਠੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਨਵਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ 7 ਦਿਨ ਦੇ ਲਈ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਓ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਕਿਚੜਾ ਨਿਕਲੇ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਬਾਪ, ਗੁਪਤ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਸੱਕਣ। ਜੇਕਰ ਇਵੇਂ ਹੀ ਬੈਠ ਗਏ ਤਾਂ ਮੂੰਝ ਜਾਣਗੇ, ਸਮਝਣਗੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ।
- ਗੀਤ:-** ਜਾਗ ਸਜਨੀਆਂ ਜਾਗ .....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਜੇ ਗੀਤ ਹੈ ਉਹ ਸੁਣਾਕੇ ਫੇਰ ਉਸਦਾ ਅਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਤਾਂ ਵਾਈ ਖੁਲ੍ਹੇਗੀ। ਪਤਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿੱਥੇ ਤੱਕ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਉਪਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਮੂਲਵਤਨ, ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨ, ਸਬੂਲਵਤਨ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਸਾਰਾ ਰਾਜ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਮਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵਾਂ ਗਿਆਨ। ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਨਾਮ ਲੈਣ ਨਾਲ ਅਟਕ ਪੈਣਗੇ, ਡਿੱਬੇਟ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਿੰਪਲ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਮੈਂ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹਾਂ। ਕਦੀ ਵੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸ਼ੰਕਰ ਆਦਿ ਨੂੰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਬੂਲਵਤਨ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੇ? ਇਹ ਗਿਆਨ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਹਿਸ ਕਰਨਾ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਵਾਦ - ਵਿਵਾਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਸੋਟੀਆਂ ਵੀ ਮਾਰਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਟੂ ਮੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਹੀ ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੀ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਹੈ ਮੁੱਖ। ਬਾਕੀ ਹੈ ਡਿਟੇਲ। ਬੀਜ ਕਿੰਨਾ ਛੋਟਾ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਝਾੜ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬੀਜ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਵੇਂ ਇਹ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਵੀ ਬੀਜ ਵਿੱਚ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੀਜ ਅਤੇ ਝਾੜ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੋ। ਝਾੜ ਦੀ ਉਮਰ ਹੀ ਲੰਬੀ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੀਜ ਅਤੇ ਝਾੜ ਜਾਂ ਡਰਾਮਾ ਚੱਕਰ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ। ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਆਵੇ, ਬਾਬਾ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨ ਕਿ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬੱਚਿਓ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਪ ਵੀ ਗੁਪਤ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਲੇਜ਼ ਵੀ ਗੁਪਤ, ਵਰਸਾ ਵੀ ਗੁਪਤ ਹੈ। ਨਵਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸੁਣਕੇ ਮੂੰਝ ਪਵੇਗਾ ਇਸਲਈ 7 ਦਿਨ ਦੀ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜੇ 7 ਰੋਜ਼ ਭਾਗਵਤ ਜਾਂ ਰਾਮਾਇਣ ਆਦਿ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਸ ਵਕਤ 7 ਦਿਨ ਦੇ ਲਈ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਕਿਚੜਾ ਹੈ ਉਹ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਲੱਗ ਜਾਵੇ। ਇੱਥੇ ਸਭ ਹਨ ਰੋਗੀ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੋਗ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਅੱਧਾਕਲਪ ਦਾ ਰੋਗ ਹੈ, 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਰੋਗ ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੀ ਹਾਂ। ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਸ਼ਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤੂ ਕਦੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਾਲ ਤੇ ਜੀਤ ਪੁਆਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਾਲ - ਕਾਲ ਮਹਾਕਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਹਾਕਾਲ ਦਾ ਵੀ ਮੰਦਿਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਫੇਰ ਅਕਾਲਤਖ਼ਤ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਇਹ ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਆਤਮਾ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇਸ ਅਕਾਲਤਖ਼ਤ ਤੇ ਬੈਠੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਤਖ਼ਤ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਆਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਖ਼ਤ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਖ਼ਤ ਤੇ ਬੈਠਕੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਉਸੀ ਤਖ਼ਤ ਨਸ਼ੀਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਤਾਉਸੀ ਤਖ਼ਤ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਤਾਉਸੀ ਤਖ਼ਤ ਤਾਂ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨਾ।

ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੋਲਾਨਾਥ ਭਗਵਾਨ ਕਿਉਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਭੋਲਾਨਾਥ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਉਪਰ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਧੂ - ਸੰਤ ਆਦਿ ਉਗਲੀ ਨਾਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਵੀ ਇਵੇਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਹੁਣ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਸਾਮਣੇ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਗਰੰਟੀ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਗੀਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਮਿਸਾਲ ਕੱਢੋਗੇ ਤਾਂ ਉਹ 10 ਕੱਢਣਗੇ, ਇਸਲਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ ਉਹ ਸਮਝਣਗੇ ਅਸੀਂ ਲੜ ਸਕਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਦੇ ਨਾਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਿਰਫ਼ ਬੋਲੇ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ

ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸੀਤਾਰਾਮ.....ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕੀ ਵੀ ਜਿੱਥੇ - ਕਿੱਥੇ ਧੁਨ ਲਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਮਤ - ਮਤਾਂਤ੍ਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਗੀਤ ਕਿੰਨਾ ਸੋਹਣਾ ਹੈ, ਡਰਾਮਾ ਪਲੈਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਇਵੇਂ ਗੀਤ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੇ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਗੀਤ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਨੈਨਹੀਨ ਨੂੰ ਰਾਹ ਵਿਖਾਓ ਪ੍ਰਭੂ। ਪ੍ਰਭੂ ਕੋਈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਂ ਈਸ਼ਵਰ ਨਿਰਾਕਾਰ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ, ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਆਤਮਾ ਨਾ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਟੂ ਮੱਚ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਿੰਪਲ ਗੱਲ ਹੈ। ਅਲਫ਼ ਅਤੇ ਬੇ। ਅਲਫ਼ ਅਲਾਹ, ਬੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ - ਇੰਨੀ ਤਾਂ ਸਿੰਪਲ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ। ਬਰੇਬਰ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ, ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਸੀ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣੋਗੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਹ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਸਟੂਡੈਂਟ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕੀ ਅਸੀਂ ਘੱਟ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ! ਜੇ ਪੂਰਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਰਿਫ਼੍ਰੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਗਿਆਨ ਦੇ ਜੇ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਗੀਤ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਗੀਤ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤੇ ਸਮਝਾ ਵੀ ਸੱਕੇਗੇ। ਕਿਵੇਂ ਮਾਇਆ ਦਾ ਫ਼ੇਰ ਤੋਂ ਪਰਛਾਵਾਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਲਪ ਦੀ ਉਮਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਦਿਨ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਰਾਤ ਅੱਧਾ - ਅੱਧਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੀਤ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਤਾਂ ਬਣਵਾਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਬੁੱਧੀਵਾਨਾ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਜੇ ਬੈਠ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੀਤਾਂ ਆਦਿ ਤੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕਿੰਨੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਸੀ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਆਵੇਗਾ ਜੇ ਇਸ ਗਿਆਨ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਗੀਤ ਗਾਉਣਗੇ ਜੇ ਘਾਇਲ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਆਉਣਗੇ। ਟਿਯੂਨ ਤੇ ਵੀ ਮਦਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਗਾਇਨ ਵਿੱਦਿਆ ਦਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਨਾਮ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗੀਤ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਕਿੰਨਾ ਮਿੱਠਾ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰਾ.....ਬਾਪ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਿੱਠਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਿਆਰਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਦੇਵਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਮ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵੀ ਸ਼ਿਵ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਰਾਮ ਪੂਜਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਗ਼ਲਤ। ਦੇਵਤਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਮਨੁੱਖ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹੁਣ ਮਨੁੱਖ ਹੋ ਫ਼ੇਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣੋਗੇ। ਦੇਵਤਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫ਼ਰਕ ਹੈ। ਉਹੀ ਦੇਵਤਾ ਫੇਰ ਮਨੁੱਖ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਕਿਵੇਂ ਚੱਕਰ ਫ਼ਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਪਤਾ ਪਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੱਚ - ਸੱਚ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਾ ਕਹਾਵਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵੰਡਰ ਖਾਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਖੁਦ ਹੀ ਜੇ ਇਸ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਪੁਜਾਰੀ ਸੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਸੀ, ਨਾਰਾਇਣ ਨਾਲ ਬੜਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸੀ। ਹੁਣ ਵੰਡਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਹ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਅਣਨੇਨ ਵਾਰਿਅਰਸ, ਨਾਨ ਵਾਇਲੈਂਸ। ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੁਸੀਂ ਡਬਲ ਅਹਿੰਸਕ ਹੋ। ਨਾ ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ, ਨਾ ਉਹ ਲੜਾਈ। ਕਾਮ ਵੱਖ ਹੈ, ਕਰੋਧ ਵੱਖ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਡਬਲ ਅਹਿੰਸਕ। ਨਾਨ ਵਾਇਲੈਂਸ ਸੇਵਾ। ਸੈਨਾ ਅੱਖਰ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫੇਰ ਸੈਨਾਵਾਂ ਖੜੀਆਂ ਕਰ ਦਿਤੀਆਂ ਹਨ। ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਮੇਲਸ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿਖਾਏ ਹਨ। ਫੀਮੇਲਸ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ। ਮੈਜਾਰਿਟੀ ਤੁਹਾਡੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤੀ ਸੈਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਨਵਯੁਗ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੂੰ ਵੀ ਨਵਯੁਗ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਨਵਯੁਗ 40 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਆਵੇਗਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਨਵਯੁਗ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਬੜਾ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਚੰਗੇ ਗੀਤ ਵੀ ਸੁਣਕੇ ਰਿਫ਼੍ਰੇਸ਼ ਹੋਵੋਗੇ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵੋਗੇ ਵੀ। ਇਹ ਸਭ ਯੁਕਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਗੀਤ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਰਿਫ਼੍ਰੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਗੀਤ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਖੁਲ੍ਹ ਜਾਵੇਗਾ, ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਕੀ ਕੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਘਰ ਬੈਠੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਮੰਤਰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਅੱਗੇ ਪੁਰਸ਼ ਲੋਕ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਫੇਰ ਮੰਦਿਰਾਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਭੱਟਕਣ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਇੱਥੇ ਬੈਠ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਧੱਕਾ ਖਾਣ ਕਿਉਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹੋ? ਇਵੇਂ ਬਹੁਤ ਪੁਰਸ਼ ਲੋਕ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਸੀ। ਚੀਜ਼ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਪੂਜਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਦਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵੇਖ ਲਿਆ ਫੇਰ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਤਾਂ ਕਾਮਨ ਹੈ - ਮੇਰਮੁਕੁਟਧਾਰੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸ਼ਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ - ਕਿਵੇਂ ਉੱਥੇ ਜਨਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਸ਼ਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦਾ ਫੋਟੋ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਐਕੁਰੇਟ ਕੋਈ ਕੱਢ ਨਾ ਸਕੇ। ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਸਿਰਫ਼ ਵੇਖ ਹੀ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਬਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਹਾਂ ਵੇਖਕੇ ਵਰਨਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਬਾਕੀ ਉਹ ਪੇਂਟ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਭਾਵੇਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਪੇਂਟਰ ਹੋਵੇ, ਸ਼ਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਵੀ ਕਰਨ ਤਾਂ ਵੀ ਐਕੁਰੇਟ ਫੀਚਰਸ ਕੱਢ ਨਾ ਸੱਕਣ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ, ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਬਹਿਸ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬੋਲੋ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਨ

ਨਾਲ ਕੰਮ। ਹੋਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮੰਗਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਇੱਥੇ ਰਹਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਉਹ ਚਲੀ ਜਾਵੇਗੀ ਵਾਪਿਸ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਕ ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰੇਜ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਨਾਟਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰੇਜ ਤੇ ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਸਮੁੰਦਰ ਤੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਖੜੀ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਟਾਪੂ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਜਿਸ ਤੇ ਅੱਧਾ ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੈਵੀ ਰਾਜ, ਅੱਧਾਕਲਪ ਆਸੂਰੀ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਖੰਡ ਤਾਂ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਹੈ ਸਾਰੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਗੰਗਾ ਜਮੁਨਾ ਨਦੀ ਦੇ ਮਿੱਠੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਕੰਡੇ ਤੇ ਹੀ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਸਮੁੰਦਰ ਆਦਿ ਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਇਹ ਜੇ ਦਵਾਰਿਕਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕੋਈ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਵਾਰਿਕਾ ਕੋਈ ਦੂਜੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸਭ ਸ਼ਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ੀ ਅਤੇ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੜੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਏ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹਿਲਾਣਾ ਸੀ। ਤਾਂ ਸ਼ਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਨਾਲ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਬਹਿਲੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਬਹਿਲਾਉਂਦੇ। ਉਹ ਪਾਰੂ ਫੇਰ ਹੋਰ ਹੈ। ਗੀਤ ਵੀ ਹੈ ਨਾ - ਅਸੀਂ ਜੇ ਵੇਖਿਆ ਉਹ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਜਲਦੀ - ਜਲਦੀ ਸ਼ਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇ ਦਿਨ ਨਜ਼ਦੀਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਤਾ ਪੈਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਵੀ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਿਵੇਂ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਹੋ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਸਭ ਫੁੱਲ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਸਭ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ - ਮੂਲਵਤਨ, ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨ, ਤਿੰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੇ ਨਾਲੇਜ਼ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਦਸ਼ਾ। ਕਿਸੇ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ, ਕਿਸੇ ਤੇ ਰਾਹੂ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਾਕੇ ਚੰਡਾਲ ਆਦਿ ਬਣਨਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਦਸ਼ਾ, ਉਹ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਹੱਦ ਦੀ ਦਸ਼ਾ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਅਨੇਕ ਵਾਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗਵਾਈ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਪੱਕੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਨਥਿੰਗ ਨਿਊ, ਉਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਦੈਵ ਹਰਸ਼ਿਤ ਰਹਿ ਸਕੋਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਘੁਟਕਾ ਖਵਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਆਸ਼ਿਕ ਹੋ ਇੱਕ ਮਾਸੂਕ ਦੇ। ਸਭ ਆਸ਼ਿਕ ਉਸ ਇੱਕ ਮਾਸੂਕ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਉਹ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਦੈਵ ਹਰਸ਼ਿਤ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਨਥਿੰਗ ਨਿਊ ਦਾ ਪਾਠ ਪੱਕਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ - ਇਸ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

2. ਗਿਆਨ ਦੇ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਗੀਤ ਸੁਣਕੇ ਸਵੈ ਨੂੰ ਰਿਫ੍ਰੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਕੱਢ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਨਿਰਵ੍ਰਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਵਰੂਪ ਭਵ :
ਸਵੈ ਦੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ, ਦੈਵੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ, ਸੇਵਾ ਦੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ, ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਅਰਥਾਤ ਨਿਆਰਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਸਨੇਹ ਰੂਪ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਵਰੂਪ ਬਣੇ। ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਵਰੂਪ ਬਣਨ ਨਾਲ ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਸਵੈ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਤੋਂ ਨਿਰਵ੍ਰਿਤ ਹੋਣਾ ਅਰਥਾਤ ਮੈਂ ਪਨ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਬਣਨਾ। ਇਵੇਂ ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਬਹੁਤਕਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਲਾਬਧ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਵਾਂਗ ਨਿਆਰੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਮਿਲਦਾ ਰਹੇਗਾ।

*****